

A Fővárosi Ítéltábla a Nemesszeghy Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: dr. Nemesszeghy Aurél ügyvéd) által képviselt felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, dr. Gáspár Zoltán ügyvéd (**cím**) által képviselt alperes neve(**alperes címe**) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. december 4. napján meghozott 27.P.20.599/2017/23. számú ítélete ellen a felperes részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes **P.** község polgármestere. A 2014. október 12. napján megtartott önkormányzati választásokon a korábban 12 évig hivatalban volt alperest követően **...-t** választották meg polgármesternek. 2014. október 17-én hajnalban **P.** Község Polgármesteri Hivatalának épülete ismeretlen körülmények között kigyulladt és részben kiégett. A tűz során statikailag is károsult épület biztosítását követően a település közfoglalkoztatott dolgozói és önkéntesek – köztük a felperes is – gyűjtötték össze és rakták ládába a megmaradt iratokat. A ládák az épület előtt a felperes tulajdonát képező kishaszongépjármű zárt rakterébe kerültek, azokat a felperes egy önkormányzati épület udvarára szállította, ahol a közmunkások és önkéntesek az iratokat az épületbe bevitték. A „...” című újság 2014. november 4-i száma köszönetnyilvánítást tartalmaz a tüzeset során segítséget nyújtóknak, a felperes neve mellett az alábbi mondat szerepel: „Az összes menthető iratot biztonságos helyre szállította.”

A képviselő-testület 2015 áprilisában feloszlott, az időközi választáson ismét az alperest választották polgármesterre.

A felperes 2015 szeptemberében a ... Minisztériumnál közérdekű adatigénylés iránti kérelmet terjesztett elő, az arra válaszul megküldött iratokból különféle iratokat küldött 2015. szeptember 9-én közérdekű adatigénylés mellékleteként **P.** Község Önkormányzata jegyzőjének és a **P.** Kft. ügyvezetőjének. 2015. szeptember 23-án a település aljegyzője közölte, hogy a kért szerződéseket és

teljesítményigazolásokat nem tudja megküldeni, mivel azok a tüzesetnél megsemmisültek. Mivel azonban a felperes által biztonságos helyre szállított és megőrzött ... Kft. iratai, amelyek a tűzben nem égtek el, az iratanyagban megtalálhatóak, felszólította a felperest, hogy az önkormányzati és a **P.** Kft.-re vonatkozó, az előző polgármester tudomásával felperesnél megőrzésre elhelyezett iratokat haladéktalanul adja le az önkormányzatnál, ellenkező esetben büntetőeljárást indít. Ez a büntetőeljárás jelenleg is folyamatban van.

P. Község Önkormányzatának Képviselő-testülete 2015 szeptemberében hírlevelet juttatott el **P.** lakosainak. A hírlevél többek között az alábbiakat tartalmazza: „Sajnos a feljelentés hullám is tovább folytatódik, a notórius feljelentők – akiknek személye ma már mindenki előtt ismert – már a ... Minisztériumot ostromolja. Véleményünk szerint bele vannak betegedve a település támogatásába, amit már nem a barátai pocskolnak el, ami persze nekik akkor nem fájt. Évekkel ezelőtt lezárt, elfogadott és az előírásoknak megfelelően elszámolt fejlesztési pénzeszközök felülvizsgálatát kéri éjjel, nappal. Mi a cél, hol a köz érdeke? Talán csak nem az a terv, hogy a község ITT támogatását felfüggesztesse? Talán így szeretné elérni a falu teljes tönkretételét?”

Az **I.** Tanács 2015. december 1. napján megtartott ülésén többek között az alábbiak hangoztak el: „Dr. ... ügyvezető igazgató **R.** Kft.: „A **P.** ellen benyújtott rendőrségi feljelentés is igazolta, hogy vannak problémák. Úgy gondolom, hogy az Alapkezelővel konzultálva ki fog alakulni egy rendszer. Azonban ahhoz, hogy én biztonságosan tudjam mondani azt, hogy az kifizethető, ahhoz nekem komoly ellenőrzési stáb szükséges....alperes neve **P.** polgármestere: Köszönöm a tájékoztatást igazgató úrnak. Egy mondat azért szíven ütött. A feljelentés igazolta, hogy lehetnek problémák **P.-n.** ... Az, hogy feljelentést tesznek Magyarországon, az nem igazol semmit. Ezt az is bizonyítja, hogy itt van nálam az első dokumentáció, amióta sok 100 feljelentés történt és azt ki is vizsgálták. Nem találtak semmiféle eltérést vagy problémát. Tehát ha ebből indulnék ki, mondhatnám, hogy **P.** a legjobban vizsgált település. Csak hát a falu romban van. 78 a vizsgált projekt, ebből 33 **P.-é.** A két kolléga teljesen igazat mondott, tanultam az ő példájukból de fel szeretném hívni a figyelmet, hogy a projektkönyvelés és az államháztartási könyvelés az teljesen más. Az nagyon jó, hogy az eredeti dokumentumokat több helyen kell tárolni. De hát nem mondok újdonságot senkinek, **P.-n** vannak problémák. Ami anyagunk van, azt át fogjuk hozni. **P.-nek** az egyetlen megmaradt projektét, 2014-ben egy turisztikai fejlesztés lett volna. De mivel vizsgálat van **P.-n**, így nem kapott pozitív elbírálást. A hivataltűz következtében az elégett és a nem elégett papírok elhordásra kerültek. Az se titok, hogy az anyagok biztonságába helyezését követően a bejelentőtől az anyagok vissza nem kerültek. Az elődöm, ami papírokat megkapott az **R.-től**, feljelentés keretében leadta a ... Osztályának. Tehát a 33 projektből ami rendelkezésünkre áll azt át fogjuk adni. Az, hogy meddig fog tartani a ... vizsgálat, azt nem tudjuk.” Az ülésről készült jegyzőkönyv a ... oldalon elérhető.

A felperes feljelentése alapján az alperessel szemben zaklatás vétsége miatt büntetőeljárás indult. 2017. július 17. napján a ... Járási Ügyészséghez megküldött beadványban az alperes többek között az alábbiakat írta: „A borítékhoz felperes neveis hozzájuthatott **P.** Önkormányzat Épületében 2014. október 17. napján bekövetkezett tüzesetnél segített menteni az iratokat is. Ennek révén sok irat kerülhetett az ő és baráti körébe kezébe, ahol ismerve az írásomat ezen borítékot ő, vagy más felhasználhatta. Megjegyezni kívánom hogy az összes általa mentett irat maradéktalanul eltűnt.”

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette jóhírnévhez fűződő jogát, mert 2015. december 1. napján az **I.** Tanács ülésén olyan önkormányzati és **Ö.** Kft. iratok ellopásával valótnul vádolta a felperest, amelyhez valójában közérdekű adatigénylés útján jogszerűen jutott hozzá a ... Minisztériumtól és az ... Hivataltól. Ezért az alperest 300.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni. Hivatkozott a Ptk. 2:52. §, a 2:45. § (2)

bekezdésére. Előadta, hogy a jegyzőkönyv elérhető az **I.** hivatalos honlapján, a felszólalásban bejelentőként említett személy minden jelenlévő által tudottan a felperes, hiszen a felszólalás témája az a közérdekű bejelentés volt, amelyet a felperes tett meg 2015. augusztus 24-én a ... Minisztérium Intézményfelügyeleti Főosztályán. A közérdekű bejelentés alapján elrendelt utólagos vizsgálatot a **R. Kft.** folytatta le. Hivatkozott arra, hogy a Budapest Környéki Törvényszéken 21.P.20.378/2017. szám alatt folyamatban lévő eljárásban alperes elismerte, hogy felperes és társai a bejelentők. Előadta, hogy a felperes közreműködött a kárelhárításban, az önkormányzat aljegyzője 2015. szeptemberben felhívta, hogy az iratokat haladéktalanul adja vissza. Mindez igazolja, hogy alperes a bejelentő alatt a felperest értette. 2015. szeptemberi hírlevélben a képviselő-testület közölte, hogy a feljelentők a ... Minisztériumnál eljárást indítottak. A 2015. október 30-ai közmeghallgatáson alperes szóba hozta az iratok szállítását, majd azt, hogy a felperesnek eredeti okiratok vannak a birtokában. A ... Járási Ügyészségnek írt beadványban azt állította, hogy az iratok szállítása során sok a felperes és barátai kezébe került. Mindez azt igazolja, hogy alperes a 2015. december 1. napján megtartott testületi ülésen a felperest iratok ellopásával, illetve azzal vádolta, hogy a felperes hibájából tűntek el ezek az iratok, holott a büntetőjogi felelősségét a hatóság nem állapította meg.

Alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy bejelentőként a felperes személyét nem közölte, nyilatkozata nem hozható közvetlen összefüggésbe a felperessel, így a nyilatkozat semmilyen hátrány okozására nem alkalmas. Az alperes soha nem vádolta vagy gyanúsította meg a felperest azzal, hogy eltüntette az iratokat, ilyen tényállítást soha nem tett. Akkoriban több mint hetven bejelentésről volt szó, ekként a bejelentő nem egy meghatározott személy, az alperes a bejelentőre, mint fogalomra gondolt. Arra pedig, hogy **P.** Képviselő-testületének 2015. szeptemberi hírlevelében felváltva használt egyes és többes számot, akként indokolta, hogy annak a csoportnak, akik maguk vállalják a feljelentések tételét, általában van egy szószólója, aki ezeket adja be, de ők többen vannak. Tény, hogy a nyomozó ügyészség keresi az eltűnt dokumentumokat, büntetőjogi felelősséget a hatóság nem állapított meg, a szállítás során fel nem leltározott dokumentumok jelenleg nincsenek meg, soha nem adta és vette át senki, azok nyom nélkül eltűntek, egy részüket 2016. áprilisban ... telkén egy emésztő gödörben lelték fel.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 140.000 forint + áfa, azaz összesen 177.800 forint perköltséget, valamint külön felhívásra az államnak 60.000 forint kereseti illetéket.

A keresetet a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdés, 2:43. § b) pontja, a 2:45. § (2) bekezdése, a 2:51. § (1) bekezdése, a 2:52. § (1), (2) és (3) bekezdése, az Alaptörvény I. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, 6. cikk (1) bekezdésének felhívásával bírálta el. Kifejtette a jóhírnév sérelmét általában valótlan és a közfelfogás szerint is sértő tény állítása, híresztelése, hamis színben való feltüntetése, a becsület sérelmét pedig a tényektől függetlenül, önkényesen alkotott, a más személyét kifejezőmódjában is indokolatlanul bántó, becsmérő, megalázó vélemény okozza. Nem minősül tényállításnak az a közlés, amely valamilyen magatartás megvalósulásának konkrét módjára, tartalmára és formájára nézve előadást nem tartalmaz, nem jelöl meg cselekvőséget az adott személy részéről. A bírálat, vélemény akkor adhat alapot a jogvédelemre, ha a vélemény kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó, burkoltan valótlan tényállítást tartalmaz. Az emberi méltóság megsértéséről pedig akkor van szó, ha valakit emberi mivoltában aláznak meg.

Annak eldöntésekor, hogy a nyilatkozatok alkalmasak-e a jóhírnév megsértésére, a teljes szöveggörnyezetet értékelte. A személyiségi jog megsértése szempontjából a szöveggörnyezetben való értelmezésnek arra is kell irányulnia, hogy az igényt érvényesítő személy a jogsértésként hivatkozott magatartás érintettjének tekinthető-e. Az érintettséghez nem elégséges a személyes érintettség szubjektív érzete, hanem objektív, mások által is megismerhető körülményeken kell

alapulnia. A felperes neve a sérelmezett kijelentésben nem hangzott el, a felperes személye nem volt beazonosítható. Részletesen idézte a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalását. A perben a felperes kötelessége volt annak bizonyítása, hogy „bejelentő” alatt az alperes a felperest értette, és az I. Tanács ülésén jelenlévők, valamint a jegyzőkönyvet utóbb olvasók is a felperest értették alatta. A tanács ülésének jegyzőkönyve alapján azt állapította meg, hogy napirendi pontként, de hozzászólások formájában sem szerepel a felperes által hivatkozott közérdekű bejelentés. Az alperes sérelmezett kijelentését tartalmazó felszólalását megelőzően dr. ... a **R.** Kft. ügyvezető igazgatója többek között azt mondta, hogy **P.** ellen benyújtott rendőrségi feljelentés is igazolta, hogy vannak problémák. Ezt a rendőrségi feljelentést nem a felperes tette, a felszólalásban, de egyéb hozzászólásban sincs utalás a felperes által tett közérdekű bejelentésre.

Az elsőfokú bíróság a perben tanúként hallgatta meg dr. ...-t a **R.** Kft. ügyvezetőjét. A tanúnak előadta, hogy a felperes 2018. évben 184 darab közérdekű bejelentést, adatigénylést terjesztett elő a cégnél, dokumentumok kiadását kérte. A ... Minisztériumhoz a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapból származó költségvetési támogatásokkal kapcsolatosan feltételezett szabálytalanságok ügyében közérdekű bejelentés érkezett, azonban a közérdekű bejelentő személyéről nincs tudomása, a közérdekű bejelentés nem hozzájuk érkezett, a minisztérium tájékoztatta a bejelentés tényéről. Előadta, hogy nemcsak a felperes nyújtott be panaszt, több bejelentés is érkezett, amelyek a szerződések nem megfelelő teljesítését kifogásolták.

Az elsőfokú bíróság ítéletben kifejtett álláspontja az volt, hogy egyéb peradatok sem támasztják alá, hogy az alperes a „bejelentő” alatt a felperest értette, **P.** Képviselő-testülete a 2015. szeptemberi hírlevelében és a „**cím!**” című levélben is felváltva használt egyes és többes számot. A felperes sem vitatta, hogy a bejelentők többen voltak, maga sem állította, hogy a község lakosai, ismerősei, illetve bárki, aki a sérelmezett tanácsülés jegyzőkönyvét olvasta, az alperes által idézett „bejelentő” alatt őt értette és ezt a felperesnél kifogásolta. Mindezekre tekintettel a felperes keresetét elutasította a jogsértés hiányában pedig a sérelemdíj iránti követelés is megalapozatlan volt. A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a perköltség megfizetésére a felperest kötelezte, annak összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozta meg 50.000 forint + 3 tárgyaláson való megjelenésére tekintettel tárgyalásonként 30.000 forint, így összesen 140.000 forint + áfa összegben.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a felperes keresetének adjon helyt. Másodlagosan kérte, hogy az ítéltábla a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján az ítéletet helyezze hatályon kívül, az elsőfokú bíróságot kötelezze új eljárás lefolytatására, valamint újabb határozat meghozatalára. Kérte, hogy kötelezze az alperest a felperes perköltségeinek megfizetésére.

Vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a felperes személye a kijelentés alapján nem volt beazonosítható. Idézte a Legfelsőbb Bíróság PK 12. és PK 13. számú állásfoglalását. Eszerint valakinek a személyére egyéb módon, nevének megjelölése nélkül is lehet utalni, a közlés a számára ilyen esetben is sérelmes lehet, ha a közlés a személyére vonatkozik, a személyét érinti, feltéve, hogy a személye a sajtóközlemény tartalmából valamilyen módon felismerhető. Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon okfejtését, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, nem bizonyította, hogy alperes a „bejelentő” alatt a felperest értette. A felperes előadta, hogy a Budapest Környéki Törvényszék előtt 21.P.20.379/2017. számon indított eljárás során **P.** Község Önkormányzata beadványt terjesztett elő. A beadványban szerepel a következő mondat: „Alperesnek tudomása van arról, hogy a ... TV megjelölés alatt nem kizárólag a felperes, de a házastársa, a tanúként meghallgatott ... is tett bejelentést, illetve 2015-16-ban az ... Hivatal

tájékoztatása szerint ezen e-mail címen a felperes nem csak egyedül, hanem még társa is feljelentést tett. Tehát ebben az időben a "... " nyolcan voltak felperessel együtt.” Álláspontja szerint ez a beadvány bizonyítja, hogy az ... Hivatal tájékoztatta az önkormányzatot a közérdekű bejelentésről, továbbá a 2013. év CLXV. törvény 3. § (3) bekezdésében foglaltakat megszegve a közérdekű bejelentő nevét és személyes adatait a törvény tiltása ellenére jogosulatlan szervnek, személyeknek átadta, jelen esetben annak az önkormányzatnak, amelynek sérelmezett ügye volt a közérdekű bejelentés tárgya. Alperes, mint az önkormányzat törvényes képviselője erről tudomással bírt. A képviselő-testület a 2015. szeptemberi hírlevélben sérelmezte a közérdekű bejelentés megtételét, tehát az ... Hivatal hivatkozott tájékoztatása alapján már ekkor tudomással bírhatott a közérdekű bejelentés tartalmáról és a bejelentő, illetve a bejelentést aláíró személyek kilétéről. A 2018. november 20-ai beadványban az alperes elismerte, hogy nemcsak a közérdekű bejelentés tartalmát ismerték meg, hanem a közérdekű bejelentő személyét és személyes adatait is. A perben F/6. szám alatt csatolt aljegyzői válasz tartalmazza a felperes közérdekű adatigénylésének tényét. Az aljegyző a levélben alaptalan vádakat fogalmazott meg, és felszólította a felperest az önkormányzati iratok visszaszolgáltatására. Az alperes a sérelmezett kijelentésben lényegében az aljegyzői levél tartalmára utalt oly módon, hogy az aljegyzői levéllel azonos tényként állítja, hogy az önkormányzati iratok elhordásra kerültek. A felperes az egyetlen személy, akinek köszönetet mondtak az önkormányzati újságban az iratok biztonságos helyre történő szállításáért, más személy nem kapott felszólítást az iratok visszaszolgáltatására. Következésképpen, amikor az alperes a bejelentő személyét az anyagok biztonságba helyezésével kötötte össze, majd azt állította, hogy a bejelentőtől az anyagok nem kerültek vissza, a felperes személyéről beszélt.

Bizonyítékként hivatkozott a 2015. október 30-án megtartott közmeghallgatáson elhangzottakra. Az eseményről videofelvételt készített, majd a felvételt saját neve alatt a YouTube oldalon bárki számára elérhető módon feltöltötte. A nyilvánosság előtt felperes elmondta hogyan történt az iratok szállítása, tanúkat nevezett meg állítása igazolására, közölte azt is, hogy a birtokában lévő dokumentumokat közérdekű adatigénylés útján kapta meg. A felvételen 2 óra 26 perctől az alperes az aljegyzői levéllel kapcsolatban a következőket mondja: „A másik alapja az, hogy bizony bizonyos feljelentésekben vannak olyan dokumentumok, elnézést dokumentumban van eredeti van másolat meg van hitelesített, és ön, te olyan dokumentumokat adtál be ha tetszik ha nem ami eredeti.” A I. nyilvánosan elérhető jegyzőkönyvét elolvasó, a közmeghallgatáson résztvevő az arról készült videofelvételt megtekintő **p.-i** lakosok egyértelműen azonosíthatják a felperes személyét a „bejelentő” személyével. Mindezek alapján tehát a felperes személyiségi jogának, jóhírnevének sérelme megállapítható, a bejelentő személye a felperes személyével egyértelműen azonosítható, alperes a sérelmezett valótlan állításával a felperes jóhírnevét megsértette. Tekintettel arra, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése szerint a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a felperes által a keresetében kért sérelemdíj megállapítása indokolt, különös tekintettel arra, hogy a felperes a perben kifejtette, a sérelmezett alperesi kijelentésnek köszönhetően, a szűkebb környezetében társadalmi megítélése romlott.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a kereset elbírálása szempontjából irányadó jogszabályokat maradéktalanul felhívta, majd azok okszerű alkalmazása mellett érdemben is helytálló döntést hozott. A felperes fellebbezési érvelésével összefüggésben a Fővárosi Ítéletábra az alábbiakra mutat rá.

A 2013. évi V. törvény 2:54. § (1) bekezdése szerint a személyiségi jogokat személyesen lehet

érvényesíteni. A bírói gyakorlat valóban következetesen alkalmazza a személyiségi jogi perekben is a személyes érintettség megállapításával kapcsolatosan a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalását, amely szerint sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek személye a közlemény tartalmából egyébként felismerhető. Az ehhez fűzött indoklás szerint sajtó-helyreigazítást az is követelhet, akit név szerint nem jelöltek meg, ha a közlés a személyére vonatkozik, a személyét érinti, feltéve, hogy személye a sajtóközlemény tartalmából valamilyen módon felismerhető. Nem annak volt ezért jelentősége a perben, hogy a kijelentés megtételekor „bejelentő” alatt alperes a felperest értette vagy sem, hanem hogy konkrétan a jegyzőkönyv tartalmából a közléssel elért nyilvánosság számára nyilvánvalóvá vált-e, hogy a kijelentés a felperesre vonatkozik. A személyes érintettséget tehát nem a felperes sejtései, szubjektív vélekedése, a számára rendelkezésre álló további információk értékelése alapján levont következtetései, hanem külső, objektív mérce alkalmazásával kell megítélni.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló peradatok alapján helytállóan alakította ki azt az álláspontot, hogy önmagában az **I.** Tanács által 2015. december 1. napján felvett jegyzőkönyv tartalmából, az ott elhangzottakból a jelen lévők számára konkrétan a felperes személyére kétségmentes következtetés nem volt levonható, személy szerint a felperest iratok ellopásával, eltüntetésével a keresettel ellentétben alperes az ülésen nem vádolta, erre a jelen lévők sem következtettek. Ezt támasztja alá a 27.P.20.599/2017/20. számú tárgyalási jegyzőkönyvben dr. ... tanú vallomása, aki előadta, hogy nem tudott a közérdekű bejelentő személyéről, egyébként pedig nem kizárólag a felperes sérelmezte a szerződések nem megfelelő teljesítését, ez vezetett a komolyabb ellenőrzéshez. A ... kiadványt a **p.-i** önkormányzat a helyi lakosok számára ingyenesen elérhetővé tette, ez azonban nem igazolja, hogy az ülésen jelen lévők a lap információiról értesültek. A felperes maga adta elő, hogy a 2015. december 1. napján megtartott ülésen résztvevő személyek alperesen kívül nem **p.-i** lakosok (27.P.20.599/2017/11.).

Kétségtelen, hogy az ülésen készült jegyzőkönyv a ... oldalon elérhető. Az sem vitatható, hogy a 2014. október 17-én történt tüzeset, az önkormányzat iratainak eltűnése, a számos közérdekű bejelentés és a feljelentések, továbbá ennek következményei **P.-n** komoly nyilvánosságot kaptak, mindez a 2015. október 30. napján tartott közmeghallgatás témáját is képezte. A felperes által ismertett információk egybevetése alapján a helyi lakosok következtethettek arra, hogy bizonyos eljárásokat a felperes kezdeményezett. Ez azonban nem érinti azt a körülményt, hogy a társulási ülésen alperes konkrétan a felperes személyéről semmiféle tényállítást nem fogalmazott meg. Az elsőfokú bíróság ugyanis helytállóan mutatott rá arra, hogy egyetlen peradat sem igazolja, hogy bárki, aki a közmeghallgatáson részt vett, avagy az arról készült videofelvételt megtekintette, az **I.** nyilvánosan elérhető jegyzőkönyvét elolvasta és ezen információk alapján a felperes személyét a „bejelentő” személyével azonosította. Nem igazolja ezt a Budapest Környéki Törvényszéken 21.P.20.379/2017. számon indított eljárás során **P.** Község Önkormányzata beadványának tartalma sem, mert az kizárólag a peres felek számára válhatott ismertté. Nyilvánvalóan a felperes személyét érintő közlés hiányában pedig az elsőfokú bíróság megalapozottan döntött a kereset elutasításáról.

A fent kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben és indokainál fogva is helytálló ítéletét a Pp. 252. § (3) bekezdés alapján helybenhagyta és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a pereszes felperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint meghatározott összegű másodfokú perköltség és a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte. Az alperes által 27.P.20.599/2017/5. számon csatolt megbízási szerződés az elsőfokú eljárásra vonatkozóan tartalmaz megállapodást.

Budapest, 2019. április 16.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghe dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
s.k.
előadó bíró

dr. Hegedűs Mária
bíró